

VENDIM
Nr. 25, datë 9.4.2024

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Holta Zaçaj	kryetare;
Marsida Xhaferllari	anëtare;
Fiona Papajorgji	anëtare;
Elsa Toska	anëtare;
Sonila Bejtja	anëtare;
Sandër Beci	anëtar;
Marjana Semini	anëtare;
Genti Ibrahimi	anëtar,

me sekretare Belma Lleshi, më datë 9.4.2024 mori në shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve çështjen nr. 24 (K) 2023 të Regjistrit Themeltar, që u përket:

KËRKUESE: Klodiana Veizi

SUBJEKT I INTERESUAR: Këshilli i Lartë Gjyqësor, përfaqësuar nga zëvendëskryetari Ilir Rusi.

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimeve nr. 3 (86-2022-40), datë 4.2.2022, të Gjykatës Administrative të Apelit; nr. 00-2023-763, datë 9.3.2023, të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshme me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.

BAZA LIGJORE: Nenet 42, 43, 131, pika 1, shkronja “P”, 134, pika 1, shkronja “I” dhe 135, pika 1, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); nenet 6, 13 dhe 46 të Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut; Karta Evropiane e Gjyqtarit; Rekomandimi CM/Rec (2010) 12 i Komitetit të Ministrave; ligji nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, i ndryshuar (*ligji nr. 8577/2000*).

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjo i relatorin e çështjes Genti Ibrahimi, mori në shqyrtim pretendimet me shkrim të kërkuësës, e cila ka kërkuar pranimin e kërkesës, prapësimet me shkrim të subjektit të interesuar, Këshillit të Lartë Gjyqësor (KL*GJ*), i cili ka kërkuar rrëzimin e kërkesës, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

VËREN:

I

Rrethanat e çështjes

1. Në datën 26.2.2022, KL*GJ*-ja ka hapur procedurat e ngritjes në detyrë në Gjykatën e Lartë, nga radhët e gjyqtarëve, për disa pozicione të lira. Kërkuësja, me detyrë gjyqtare në Gjykatën Administrative të Shkallës së Parë Tiranë, ka kandiduar për dy pozicione të lira në fushën e së drejtës administrative dhe një pozicion të lirë në fushën e së drejtës civile. Po në atë kohë rezulton që kërkuësja të ketë kandiduar edhe në procedurën e ngritjes në detyrë në Gjykatën e Apelit Tiranë për pozicionin e lirë në fushën e së drejtës civile.

2. Në përfundim të procedurave të verifikimit të plotësimit të kushteve të kandidimit, KL*GJ*-ja, me vendimin nr. 154, datë 14.4.2021 (*vendimi nr. 154/2021*), ka vendosur miratimin e raportit të vlerësimit etik dhe profesional, me qëllim gradimi të kërkuësës, për periudhën e vlerësimit 2019, duke e vlerësuar atë: i) për aftësitë profesionale - “Shkëlqyeshëm”; ii) për aftësitë organizative - “Shumë mirë”; iii) për etikën dhe angazhimin ndaj vlerave profesionale - “Shkëlqyeshëm”; iv) për

aftësitë personale dhe angazhimin profesional - “Shkëlqyeshëm”, duke u vlerësuar në nivel të përgjithshëm - “Shumë mirë”. Kërkuesja, duke mos qenë dakord pjesërisht me këtë vendim, për sa i përket vlerësimit “Shumë mirë” për kriterin “Aftësitë organizative”, e ka ankimuar vendimin nr. 154/2021 të KLGJ-së në Gjykatën Administrative të Apelit, duke kërkuar shfuqizimin e pjesshëm të tij, bazuar, ndër të tjera, në ligjin nr. 96/2016, datë 6.10.2016, “Për statusin e gjyqtarëve dhe prokurorëve në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 96/2016*) dhe ligjin nr. 98/2016, datë 6.10.2016, “Për organizimin e pushtetit gjyqësor në Republikën e Shqipërisë”, të ndryshuar (*ligji nr. 98/2016*).

3. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 3 (86-2022-40), datë 4.2.2022, ka vendosur rrëzimin e kërkesëpadisë, duke vlerësuar se ajo nuk mund dhe nuk duhet të përsërisë procedurën teknike të vlerësimit të pikëve të vendosura nga KLGJ-ja, e cila nuk realizon vetëm vlerësimin e kërkuar, por edhe të gjithëve kandidatëve të tjerë pjesë të së njëjtës procedurë kandidimi, duke vendosur standarde të njëjta për vlerësimin e tyre. Po sipas gjykatës së apelit, veprimtaria e KLGJ-së në zhvillimin e procedurës së vlerësimit të kërkuarës është kryer në përputhje me Kushtetutën e ligjin dhe vendimi është marrë në respektim të procedurave të përcaktuara nga nenet 95 dhe 171, pika 5, të ligjit nr. 96/2016 dhe aktet nënligjore normative të këtij organi kushtetues, siç janë vendimet nr. 264, datë 21.11.2019 “Për metodologjinë e pikëzimit me qëllim përcaktimin e nivelit të vlerësimit të gjyqtarit” dhe nr. 263, datë 21.11.2019 “Për miratimin e rregullave plotësuese të vlerësimit të gjyqtarëve”. Ndaj këtij vendimi kërkuarja ka paraqitur rekurs në Gjykatën e Lartë.

4. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2023-763, datë 9.3.2023, në dhomën e këshillimit, ka vendosur mospranimin e rekursit për shkak se nuk përmban shkaqe nga ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012, datë 3.5.2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*). Sipas Kolegjit Administrativ, shkaqet e ngritura në rekurs nuk lidhen me shkelje të rënda procedurale, por janë të tilla që hyjnë në përmbajtjen e vlerësimit të kërkuarës, e cila përbën kompetencë ekskluzive të KLGJ-së dhe i referohen hapësirës diskrecionare të vlerësimit që ka kjo e fundit. Gjithashtu, sipas Kolegjit Administrativ, nuk ka shkaqe të tilla që hapësira diskrecionare e vlerësimit të jetë ushtruar në tejkallim të parashikimeve ligjore.

5. Në datën 30.11.2023 kërkuarja i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual sipas objektit të tij. Kolegji i Gjykatës më datë 9.2.2024 ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në Mbledhjen e Gjyqtarëve.

6. Në datën 13.2.2024 njëri prej anëtarëve të Gjykatës ka paraqitur kërkesë për heqje dorë nga shqyrtimi i çështjes, për shkak se ndodhej përpara rastit të parashikuar nga neni 36, pika 1, shkronja “ç”, i ligjit nr. 8577/2000 dhe neni 18, pika 1, shkronja “c”, i Rregullores për Procedurat Gjyqësore të Gjykatës Kushtetuese. Në lidhje me këtë kërkesë, Mbledhja e Gjyqtarëve, me vendimin e datës 13.2.2024, ka vendosur pranimin e saj. Gjithashtu, Mbledhja e Gjyqtarëve, me vendimin e datës 28.2.2024, ka vendosur kalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare mbi bazë të dokumenteve.

II

Pretendimet në Gjykatën Kushtetuese

7. **Kërkuesja** ka pretenduar, në mënyrë të përmbledhur, se gjatë procesit administrativ dhe atij gjyqësor është cenuar e drejta për proces të rregullt në drejtëm të:

7.1. *Parimit të paanshmërisë në gjykim*, pasi anëtarët e trupit gjykues të gjykatës së apelit, që kanë shqyrtuar çështjen e kërkuarës, e kanë shprehur më parë mendimin e tyre, pasi janë të njëjtët gjyqtarë që kanë vënë në lëvizje gjykimin kushtetues për kontrollin e kushtetutshmërisë së pikës 7 të nenit 95 të ligjit nr. 96/2016, në pjesën që parashikon “vetëm për shkelje të rënda procedurale”, duke shfaqur dukshëm mendimin në lidhje me kufijtë e shqyrtimit të çështjes nga ana e tyre dhe kuptimin që ata i japin këtij parashikimi ligjor. Në këtë mënyrë është paragjykuar zgjidhja përfundimtare e çështjes nëpërmjet kufizimit të shqyrtimit të pretendimeve të kërkuarës. Ky parim

është cenuar edhe nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, pasi relatori i çështjes, gjyqtari G.M., ka qenë i përfshirë në dy procedura konkurrimi për dy vende të lira në Gjykatën e Lartë për të drejtën administrative, në të cilat ka marrë pjesë edhe kërkuuesja. Vlerësimi i kundërshtuar në procesin objekt të këtij ankimi kushtetues është kryer për efekt të plotësimit të këtyre dy vendeve të lira dhe është përdorur për renditjen e kandidatëve, përfshirë gjyqtarin G.M. Po ashtu, renditja e tij nga KLGJ-ja me vendimin nr. 61, datë 15.2.2022 ka qenë objekt shqyrtimi gjyqësor në Gjykatën Administrative të Apelit, ku kërkuuesja, në cilësinë e personit të tretë, ka parashtruar qëndrimin se ai gjyqtar nuk mund të përfshihej në procedurën e ngritjes në detyrë, pasi ka qenë anëtar i Kolegjit Zgjedhor, çka përbën pengesë ligjore të parashikuar nga Kodi Zgjedhor. Në këtë mënyrë është cenuar paanshmëria e këtij gjyqtari në pikëpamje të testit objektiv. Po i njëjti trup gjykues i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë ka dhënë edhe vendimin nr. 00-2023-220, datë 2.2.2023, që lidhet me kundërshtimin e vendimit nr. 153, datë 14.4.2021 të KLGJ-së “*Për vlerësimin etik dhe profesional të gjyqtarës Klodiana Veizj, me qëllim gradimi për vitin 2013-2016*”. Për sa kohë që në rastin konkret nuk bëhet fjalë për çështje të ngjashme, por për të njëjtën çështje, këta gjyqtarë janë në kushte njëanshmërie sipas neneve 72, pika 6 dhe 73 të Kodit të Procedurës Civile (KPC).

7.2. *Së drejtës së aksesit, të ankimit efektiv dhe asaj për t’u dëgjuar të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi gjykatat nuk kanë marrë në shqyrtim në themel pretendimet për paligjshmërinë e vendimmarrjes së KLGJ-së për vlerësimin e periudhës së gradimit, të ngritura në ankim dhe në rekurs. Arsyetimi i gjykatës së apelit është i metë dhe është mbështetur nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë me një vendim të paarsyetuar. Gjykatat nuk kanë mbajtur asnjë qëndrim të qartë se çfarë duhet të kuptohet me shprehjen “shkelje të rënda procedurale” në procesin e vlerësimit të gjyqtarit. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, duke mos vlerësuar shkaqet e rekursit dhe duke mos analizuar pretendimet e kërkueses, nuk ka garantuar të drejtën për proces të rregullt ligjor. Të dyja gjykatat kanë kryer vetëm formalisht një proces gjyqësor, pasi nuk kanë arsyetuar nëse kishte shkelje të rënda procedurale. Metodologjia që ndjek KLGJ-ja për rritjen e nivelit të vlerësimit është tërësisht subjektive. Edhe vetë akti i vlerësimit të KLGJ-së, që është kundërshtuar nga kërkuuesja, nuk jep asnjë argument në këtë drejtim. Për këtë shkak, në mënyrë incidentale, gjykatat duhet të konstatojnë paligjshmërinë e pjesshme të metodologjisë së KLGJ-së, e cila nuk ofron kritere objektive, transparente, të përcaktuara dhe të barabarta për sa u përket elementeve që mbahen parasysh për rritjen e vlerësimit të magjistratit.

7.3. *Parimit të barazisë përpara ligjit*, pasi disa magjistratë, të cilët kanë qenë në të njëjtat kushte si kërkuuesja, janë vlerësuar “Shkëlqyeshëm” nga KLGJ-ja. Kjo e fundit ka barrën e provës që të provojë se procedura e vlerësimit ka qenë e barabartë dhe se janë përdorur të njëjtat kritere për vlerësimin e magjistratëve.

8. **Subjekti i interesuar, KLGJ-ja**, në mënyrë të përmbledhur, ka prapësuar si vijon:

8.1 Kërkuuesja nuk ka shteruar mjetet juridike për pretendimin e cenimit të parimit të paanshmërisë, pasi megjithëse ka pasur mundësinë e kundërshtimit të përbërjes së trupit gjykues në gjykatën e apelit dhe Gjykatën e Lartë, nuk e ka bërë një gjë të tillë. Kërkuuesja është njoftuar edhe për përbërjen e trupit gjykues të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë që do të shqyrtonte rekursin në dhomën e këshillimit më datë 9.3.2023 dhe nuk ka ngritur ndonjë pretendim apo kërkesë për përjashtim. Edhe për sa i takon pretendimit se gjykatat duhet të kishin ushtruar kontroll incidentale në lidhje me aktet normative nënligjore (vendimi i KLGJ-së nr. 264, datë 21.11.2019), nuk rezulton që kërkuuesja të ketë paraqitur një kërkesë të tillë në cilësinë e paditëses, përkundrazi ky pretendim nuk është kundërdrejtuar në asnjë moment ndaj akteve normative të sipërpërmendura, por vetëm ndaj mënyrës së zbatimit të tyre.

8.2 Pretendimi për cenimin e *parimit të paanshmërisë* është i pabazuar në themel. Në lidhje me gjyqtarët që kanë gjykuar çështjen në gjykatën e apelit, vetëm fakti se i njëjti trup gjykues ka parashtruar më parë në Gjykatën Kushtetuese çështjen e antikushtetutshmërisë së pikës 7 të nenit 95 të ligjit nr. 96/2016 nuk përbën shkak për të mbështetur dyshimet rreth paanshmërisë së tij. Në asnjë dispozitë ligjore nuk parashikohet që në raste të tilla gjyqtari/trupi gjykues është i

papajtueshëm për të zgjidhur çështjen në themel. Për sa i takon gjyqtarit G.M., anëtar i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, i cili ka qenë dhe relatori i çështjes, vetëm fakti se ai ka qenë pjesë e procedurës së ngritjes në detyrë për të njëjtin pozicion të lirë për të cilin ka konkurruar edhe kërkuësja, nuk përbën arsye serioze për të vlerësuar njëanshmërinë e tij, në kushtet kur vetë kërkuësja nuk ka paraqitur asnjë provë në këtë drejtim. Pretendimi se po i njëjti trup gjykues i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë ka shqyrtuar edhe vendimin nr. 153, datë 14.4.2021 të KLGJ-së për vlerësimin etik dhe profesional të kërkuëses, me qëllim gradimi për vitin 2013-2016, duke shprehur mendimin për të njëjtat çështje dhe palë ndërgjyqëse, nuk mjafton për të mbështetur dyshimet rreth paanshmërisë së gjyqtarëve.

8.3 I pabazuar është edhe pretendimi për cenimin e së drejtës së ankimit, pasi kërkuësja ka marrë përgjigje të arsyetuar për pretendimet e saj, të cilat janë analizuar në mënyrë të detajuar nga gjykatat e zakonshme. Pretendimet për themelin e kërkesëpadisë, në thelb, lidhen me kundërshtimet e kërkuëses për vlerësimin e treguesve për të cilët ajo nuk ka qenë dakord, çështje të cilat janë në juridiksionin e KLGJ-së. Kërkuësja gjatë gjykimit në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk ka identifikuar asnjë dispozitë procedurale konkrete që të jetë shkelur nga KLGJ-ja. Kjo e fundit e ka zhvilluar procedurën për vlerësimin e kërkuëses në përputhje me Kushtetutën dhe dispozitat e ligjit nr. 96/2016, nenet 89 e vijues të tij, procedurë e cila i ka garantuar kërkuëses të drejtën për t'u dëgjuar, për t'u mbrojtur, për të pasur një vendim të arsyetuar dhe për të kundërshtuar vlerësimin e bërë.

8.4 I pabazuar është edhe pretendimi për cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit, pasi fakti se kërkuësja ka marrë një vlerësim më të ulët se gjyqtarë të tjerë, pa paraqitur asnjë provë konkrete, nuk do të thotë se standardet e aplikuara në rastin e saj nuk kanë qenë të njëjta.

III

Vlerësimi i Gjykatës Kushtetuese

A. Për legjitimitimin e kërkuëses

9. Çështja e legjitimitimit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja "F" dhe 134, pikat 1, shkronja "I" dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të ligjit nr. 8577/2000, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private dhe publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara në Kushtetutë. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale dhe mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur.

10. Në këtë këndvështrim, kërkuësja, si individ, legjitimohet *ratione personae*, në kuptim të shkronjës "F" të pikës 1 të nenit 131 dhe shkronjës "I" të pikës 1 të nenit 134 të Kushtetutës, pasi është palë në çështjen objekt të ankimit kushtetues individual, për rrjedhojë ka interes të drejtpërdrejtë për vënien në lëvizje të këtij gjykimi.

11. Në lidhje me kriterin e shterimit të mjeteve juridike efektive, në jurisprudencën e saj, Gjykata ka vërejtur se ai përcaktohet nga nenet 131, pika 1, shkronja "F" dhe 134, pika 1, shkronja "I", të Kushtetutës, si dhe neni 71/a, pika 1, shkronja "a", i ligjit nr. 8577/2000. Ky kriter përbën parakusht që duhet përmbushur nga kërkuësi, i cili para se t'i drejtohet Gjykatës duhet të vërtetojë se i ka përdorur të gjitha mjetet juridike të njohura nga ligji dhe të mjaftueshme për të rivendosur të drejtat e shkelura. Ky rregull nënkupton jo vetëm që individ i t'u jetë drejtuar të gjitha instancave të zakonshme, por edhe që të gjitha pretendimet që ngre në këtë Gjykatë t'i ketë paraqitur më parë në këto instance, të paktën në substancë, duke respektuar kërkesat formale dhe afatet e parashikuara në ligjin procedural (*shih vendimet nr. 5, datë 9.2.2023; nr. 12, datë 9.3.2021; nr. 8, datë 19.3.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

12. Subjekti i interesuar, KLGJ-ja, ka pretenduar se kërkuesja nuk legjitimohet për pretendimin për cenimin e parimit të paanshmërisë të gjyqtarëve të gjykatës së apelit, për shkak se nuk ka shteruar mjetet juridike në dispozicion, pasi edhe pse ka pasur mundësinë e kundërshtimit të përbërjes së trupit gjykues në gjykatën e apelit dhe në Gjykatën e Lartë, nuk rezulton që ta ketë bërë një gjë të tillë. Po sipas KLGJ-së, kërkuesja nuk ka shteruar mjetet e ankimit as në lidhje me pretendimet se gjykatat duhej të kishin ushtruar kontroll incidental në lidhje me aktet normative të KLGJ-së, pasi ajo nuk ka paraqitur një kërkesë të tillë para gjykatës në cilësinë e paditëses, ndërkohë që ky pretendim lidhet vetëm me mënyrën e zbatimit të akteve dhe jo me përmbajtjen e tyre.

13. Gjykata, bazuar në aktet bashkëlidhur kërkesës, konstaton se pretendimet për cenimin e parimit të paanshmërisë në gjykatën e apelit, si edhe për ushtrimin nga ana e asaj gjykate të kontrollit incidental të akteve nënligjore të zbatueshme, kërkuesja nuk i ka ngritur në rekursin e paraqitur në Gjykatën e Lartë, por i ka parashtruar për herë të parë në ankimin kushtetues, duke mos shteruar kështu mjetet juridike efektive në dispozicion.

14. Nga ana tjetër, Gjykata vëren se kërkuesja i është drejtuar asaj me ankim kushtetues individual pas përfundimit të procesit gjyqësor në të tria shkallët e gjyqësorit të zakonshëm dhe pasi ka shteruar mjetet e zakonshme të ankimit ndaj vendimeve të gjykatave më të ulëta. Për rrjedhojë, në lidhje me pretendimet e tjera të kërkuases, Gjykata vlerëson se plotësohet kriteri i *shterimit të mjeteve juridike efektive*, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës.

15. Në lidhje me legjitimimin *ratione temporis*, bazuar në nenin 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, afati për paraqitjen e ankimit kushtetues individual është 4-muaj nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Gjykata ka theksuar se vënia në dispozicion të palëve e vendimeve të gjykatës u bën të njohura atyre arsyet e vendimmarrjes, duke u dhënë mundësinë të ankohen, nëse e shohin të arsyeshme. Për rrjedhojë, si datë e fillimit të afatit ligjor për paraqitjen e ankimit kushtetues individual, që i korrespondon momentit të konstatimit të cenimit, në kuptim të nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të ligjit nr. 8577/2000, është data e marrjes dijeni efektivisht për vendimin gjyqësor të marrë në ushtrim të mjetit të fundit ankimor. Në rastin kur ankimi ka të bëjë me një vendim të Gjykatës së Lartë, data e marrjes dijeni konsiderohet data në të cilën vendimi i arsyetuar bëhet i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore dhe publikimit në faqen zyrtare ose njoftimit elektronik të tij, në rast se palët kanë lënë të dhënat elektronike të kontaktit (*shih vendimin nr. 42, datë 19.9.2023 të Gjykatës Kushtetuese*).

16. Duke zbatuar këtë qasje në rastin konkret, Gjykata vëren se vendimi gjyqësor i kundërshtuar i Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, i marrë në dhomën e këshillimit (pa praninë e palëve), i është njoftuar kërkuases përmes adresës së postës elektronike më datë 27.7.2023, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në Gjykatë më datë 30.11.2023, pra brenda afatit 4-mujor. Për rrjedhojë, kërkuesja legjitimohet *ratione temporis*.

17. Në këndvështrim të legjitimitetit *ratione materiae*, edhe pse Gjykata nuk ka ende një qëndrim për sa i takon zbatimit të nenit 71/a, pika 1, shkronja “ç”, të ligjit nr. 8577/2000, i cili parashikon verifikimin nga ana e Gjykatës të mundësisë për rivendosjen e të drejtave që pretendohen se janë shkelur, si kriter për legjitimimin e kërkesës, në rastin konkret, duke qenë se shqyrtimi i kërkesës së kërkuases ka të bëjë me vlerësimin etik dhe profesional të saj si magjistrate, i cili mund të sjellë pasoja për të në kandidatet e saj të ardhme, Gjykata vlerëson se kërkesa legjitimohet *ratione materiae* për shqyrtim.

18. Gjykata evidenton se sipas nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës dhe nenit 71/a të ligjit nr. 8577/2000, juridiksioni kushtetues përcaktohet nga përmbajtja dhe natyra e pretendimeve të parashtruara. Kërkuesja, ndër të tjera, ka pretenduar cenimin e barazisë përpara ligjit, pasi disa magjistratë të tjerë, të cilët kanë qenë në të njëjtat kushte me të, janë vlerësuar “Shkëlqyeshëm” nga KLGJ-ja. Në mbështetje të këtij pretendimi ajo ka parashtruar se: është vlerësuar më ulët për kriterin e respektimit të afateve, aftësisë për të kryer në kohë procedurat gjyqësore, në mënyrë të ndryshme nga kandidatët e tjerë që ndodheshin në të njëjtat kushte për sa i përket përqindjes të tejkalimit të afatit të gjykimit ose afateve të kryerjes së veprimeve procedurale gjyqësore; vlerësimet e bëra nga KLGJ-ja për gjyqtarët që ushtrojnë funksionin e gjyqtarit administrativ, të cilët janë

vlerësuar “Shkëlqyeshëm” në lidhje me kriterin “Aftësitë organizative”, pavarësisht përqindjeve të çështjeve të gjykuara jashtë afatit, janë të njëjta ose më të larta në raport me konstatimet e bëra në rastin e kërkujes. Po sipas kërkujes, KLGJ-ja ka barrën e provës të provojë se procedura e vlerësimit ka qenë e barabartë dhe se për vlerësimin janë përdorur të njëjtat kritere si në rastin e magistratëve të tjerë.

19. Për sa më lart, referuar pretendimit për cenimin e parimit të barazisë përpara ligjit, Gjykata vëren se kërkuja nuk ka sjellë asnjë argument me natyrë kushtetuese, për rrjedhojë ky pretendim nuk mund të merret në shqyrtim.

20. Për sa u përket pretendimeve të tjera të kërkujes, Gjykata çmon t’i shqyrtojë ato në drejtim të cenimit të së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor, si edhe në drejtim të parimit të paanshmërisë në gjykim, të cilat hyjnë në juridiksionin kushtetues, prandaj, në kuptim të nenit 131, pika 1, shkronja “F”, të Kushtetutës, në vijim do të shqyrtojë bazueshmërinë e tyre në themel.

B. Për themelin e pretendimeve

B.1 Për cenimin e së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsytimit të vendimit gjyqësor

21. Kërkuja ka pretenduar se gjykatat nuk kanë marrë në shqyrtim në themel pretendimet për ligjshmërinë e vendimmarrjes së KLGJ-së për vlerësimin e periudhës së gradimit, të ngritura në ankim dhe në rekurs. Sipas kërkujes arsytimi i gjykatës së apelit është i metë dhe është mbështetur nga Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë me një vendim të paarsyetuar. Sipas saj gjykatat nuk kanë mbajtur asnjë qëndrim të qartë se çfarë duhet të kuptohet me shprehjen “shkelje të rënda procedurale” në procesin e vlerësimit të gjyqtarit. Gjithashtu, kërkuja ka pretenduar se Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, duke mos vlerësuar shkaqet e rekursit dhe duke mos analizuar pretendimet e kërkujes, nuk ka garantuar të drejtën për proces të rregullt ligjor. Në këtë kuptim, sipas kërkujes të dyja gjykatat kanë kryer vetëm formalisht një proces gjyqësor, pasi nuk kanë arsyetuar nëse kishte shkelje të rënda procedurale dhe metodologjia që ndjek KLGJ-ja për rritjen e nivelit të vlerësimit është tërësisht subjektive. Për këtë shkak, kërkuja ka pretenduar se në mënyrë incidentale, gjykatat duhet të konstatojnë paligjshmërinë e pjesshme të metodologjisë së KLGJ-së, e cila nuk ofron kritere objektive, transparente, të përcaktuara dhe të barabarta për sa u përket elementeve që mbahen parasysh për rritjen e vlerësimit të magistratit.

22. Subjekti i interesuar, KLGJ-ja, ka prapësuar se pretendimet e kërkujes kanë marrë përgjigje të arsyetuar, duke u analizuar në mënyrë të detajuar nga gjykatat e zakonshme. Sipas subjektit të interesuar, pretendimet për themelin e kërkesëpadisë, në thelb, lidhen me kundërshtimet e kërkujes për vlerësimin e treguesve për të cilët ajo nuk ka qenë dakord, çështje të cilat janë në juridiksionin e KLGJ-së. Po ashtu, subjekti i interesuar ka parashtruar se kërkuja gjatë gjyimit në gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk ka identifikuar asnjë dispozitë procedurale konkrete që të jetë shkelur nga KLGJ-ja dhe se kjo e fundit e ka zhvilluar procedurën për vlerësimin e kërkujes në përputhje me Kushtetutën dhe dispozitat e ligjit nr. 96/2016, nenet 89 e vijues të tij, procedurë e cila ka garantuar të drejtën për t’u dëgjuar, për t’u mbrojtur, për të pasur një vendim të arsyetuar dhe për të kundërshtuar vlerësimin e bërë.

23. Gjykata në jurisprudencën e saj ka theksuar se e drejta e aksesit nuk përfshin vetëm të drejtën për të filluar një proces, por edhe të drejtën për të pasur, nga ana e gjykatës, një zgjidhje përfundimtare për mosmarrëveshjen objekt gjykimi, pasi aksesit në gjykatë duhet të jetë substantiv dhe jo thjesht formal (*shih vendimet nr. 32, datë 3.11.2022; nr. 5, datë 22.2.2022; nr. 22, datë 29.4.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë kuptim, Gjykata ka theksuar se kontrolli i respektimit të standardeve kushtetuese për një proces të rregullt ligjor është funksion edhe i gjykatave të zakonshme, për më tepër i Gjykatës së Lartë. Kur në rekurs janë ngritur pretendime me natyrë kushtetuese që lidhen me liritë dhe të drejtat themelore dhe kërkuja nuk ka marrë përgjigje për to, për shkak të vendimit të mospranimi të rekursit, kjo përbën cenim të së drejtës themelore për proces të rregullt ligjor, në kuptim të nenit 42 të Kushtetutës (*shih vendimet nr. 17, datë 13.3.2024; nr. 58, datë 13.11.2023; nr. 11, datë 16.4.2018 të Gjykatës Kushtetuese*).

24. E drejta për proces të rregullt ligjor përfshin edhe të drejtën për të pasur një vendim gjyqësor të arsyetuar, që i garantohet individit nga nenet 42 dhe 142, pika 1, të Kushtetutës. Arsyetimi i vendimeve është element thelbësor i një vendimi të drejtë. Funkcioni i një vendimi të arsyetuar është t'u tregojë palëve që ato janë dëgjuar, si dhe u jep mundësinë atyre ta kundërshtojnë atë (*shih vendimet nr. 9, datë 23.2.2023; nr. 11, datë 21.4.2022; nr. 10, datë 4.3.2021 të Gjykatës Kushtetuese*). Detyrimi për garantimin e standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor nuk nënkupton se kërkohet arsyetim i detajuar për çdo pretendim të palëve ndërgjyqëse, por ai varet nga natyra e vendimit në fjalë (*shih vendimet nr. 17, datë 23.3.2023; nr. 80, datë 18.12.2017; nr. 34, datë 13.6.2016 të Gjykatës Kushtetuese*).

25. Për sa më lart, Gjykata vëren se në thelb pretendimi i kërkuar ka të bëjë me faktin se gjykatat e juridiksionit të zakonshëm nuk kanë arsyetuar mjaftueshëm në lidhje me “shkeljet e rënda procedurale”, që përbëjnë shkakun e vetëm të parashikuar nga ligji nr. 96/2016 për të vënë në lëvizje procesin gjyqësor, për të cilin asaj i garantohet akses në gjykatë për të ankimuar vendimin *quasi* gjyqësor të KLGJ-së për vlerësimin profesional. Nisur nga kjo premisë, Gjykata vlerëson të theksojë se ky shkak, për nga natyra e tij, në vetvete përbën dhe shkak kushtetues, pasi aspektet procedurale të procesit të zhvilluar nga KLGJ-ja, si dhe eventualisht kontrolli gjyqësor i shkeljeve të rënda procedurale janë pjesë përbërëse, pavarësisht se në etapa të ndryshme, të kontrollit kushtetues që ushtrohet për garantimin e procesit të rregullt ligjor, sipas nenit 42 të Kushtetutës.

26. Në rastin konkret, Gjykata konstaton se procesi gjyqësor i kundërshtuar është vënë në lëvizje me anë të kërkesëpadisë së kërkuar, me objekt kundërshtimin e vendimit nr. 154/2021 të KLGJ-së, nëpërmjet së cilës ajo ka ngritur pretendime në lidhje me mënyrën e vlerësimit të saj nga ana e KLGJ-së për sa i përket komponentit të aftësive profesionale dhe angazhimit profesional të magjistratit. Gjykata Administrative e Apelit ka vlerësuar se pretendimet për pikëzimin dhe nivelin e vlerësimit të kandidatit nuk mund të ngrihen përmes ankimit të vendimit të KLGJ-së. Ndërkohë që pretendimet për shkeljet procedurale gjatë procesit të zhvilluar nga KLGJ-ja ajo gjykatë i ka lidhur me procedurën e fillimit të vlerësimit të magjistratit dhe ecurinë e këtij procesi, duke iu referuar konkretisht së drejtës së magjistratit për t'u njohur me projektraportin e vlerësimit dhe për ta kundërshtuar atë, për paraqitjen e provave, për dëgjimin në seancë dëgjimore, si dhe për të pasur një vendim të arsyetuar. Për rrjedhojë, gjykata e apelit ka vlerësuar se nuk konstatohen shkelje procedurale për votimin dhe miratimin e raportit të vlerësimit edhe se pretendimet e kërkuar për shfuqizimin e pjesshëm të vendimit nr. 154/2021 të KLGJ-së, për sa i takon vlerësimit “Shumë mirë” për kriterin e “Aftësive organizative”, nuk janë të bazuara në ligj dhe në prova (*shih faqet 24 dhe 30-31 të vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit*).

27. Duke mos qenë dakord me vendimin e Gjykatës Administrative të Apelit, kërkuarja ka vënë në lëvizje Gjykatën e Lartë, duke parashtruar si shkak në rekurs, ndër të tjera, se nga ana e KLGJ-së nuk është plotësuar detyrimi i saj për barrën e provës dhe se nuk janë respektuar dispozitat e ligjit nr. 96/2016 në lidhje me komponentin e aftësive profesionale dhe angazhimit profesional të magjistratit, si edhe se Gjykata Administrative e Apelit nuk ka arsyetuar dhe as ka mbajtur një qëndrim të qartë se çfarë duhet të kuptojmë me shprehjen “shkelje të rënda procedurale”. Në vlerësimin e shkaqeve të rekursit, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë ka arsyetuar se nuk janë nga ato të parashikuara nga neni 58 i ligjit nr. 49/2012 dhe se shkaqet e pretenduara nga kërkuarja në lidhje me shfuqizimin e vendimit të KLGJ-së nuk kanë të bëjnë me shkelje të rënda procedurale, në kuptim të nenit 95, pika 7, të ligjit nr. 96/2016, por me përmbajtjen e vlerësimit, e cila përbën kompetencë ekskluzive të organit publik (*shih paragrafët 13 dhe 18 të vendimit të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë*).

28. Në këtë këndvështrim, Gjykata rithekson se interpretimi i ligjit është atribut i organeve që e zbatojnë atë dhe nisur nga ky parim sqarimi i kuptimit ose interpretimi i çdo dispozite ligjore të zbatueshme gjatë shqyrtimit të një çështjeje të caktuar është në kompetencë të gjykatave të sistemit të zakonshëm gjyqësor (*shih vendimet nr. 42, datë 25.5.2017; nr. 23, datë 17.5.2011 të Gjykatës Kushtetuese*), ndërsa juridiksionit kushtetues i përket vetëm të shqyrtojë nëse gjykatat kanë respektuar

të drejtat e palëve në gjykim për një proces të rregullt ligjor (*shih vendimet nr. 32, datë 3.11.2022; nr. 3, datë 17.2.2022 të Gjykatës Kushtetuese*).

29. Për sa më lart, Gjykata konstaton se pretendimi kryesor i kërkuësës gjatë procesit të kundërshtuar prej saj lidhet me kryerjen e “shkeljeve të rënda procedurale”, konkretisht mosrespektimin e parashikimeve ligjore dhe nënligjore që përcaktojnë metodat dhe treguesit për vlerësimin sasior dhe cilësor të punës së gjyqtarit, të cilat, sipas saj, nuk kanë gjetur zbatim gjatë vlerësimit të kryer nga KLGJ-ja. Për rrjedhojë, ajo ka pretenduar se këto shkelje kanë ndikuar në vlerësimin e përgjithshëm të saj. Pavarësisht këtyre pretendimeve, as gjykata e apelit, as Gjykata e Lartë nuk kanë arsyetuar nëse këto shkelje të pretenduara nga kërkuësja janë të tilla që përfshihen në konceptin e “shkeljeve të rënda” me karakter procedural, që përbëjnë shkakun e vetëm për kundërshtimin e procesit të vlerësimit në gjykatat e zakonshme. Në vlerësimin e Gjykatës, Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, edhe pse në ushtrim të funksionit të saj si gjykatë e ligjit kishte detyrimin të jepte përkufizimin e “shkeljeve të rënda” me karakter procedural, duke interpretuar në mënyrë përfundimtare dispozitat ligjore, e lidhur kjo edhe me hapësirën e juridiksionit gjyqësor për kontrollin e veprimtarisë së KLGJ-së, nuk e ka arsyetuar vendimin e tij në këtë drejtim. Për rrjedhojë, kjo mungesë arsyetimi e Gjykatës së Lartë nuk i ka dhënë zgjidhje përfundimtare çështjes së kërkuësës, duke mos e bërë kështu efektiv aksesin e saj në gjykatë.

30. Në vlerësimin e Gjykatës, është detyrë e Gjykatës së Lartë që, në përputhje me funksionin e saj si gjykatë ligji dhe në kuptim të parimit të subsidiaritetit, t’u japë përgjigje pretendimeve me natyrë kushtetuese në rastet kur gjykatat më të ulëta nuk kanë kryer funksionin e tyre për interpretimin e ligjit të zbatueshëm. Për rrjedhojë, Gjykata çmon se mënyra se si ka vepruar Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë vë në dyshim respektimin e së drejtës për proces të rregullt të parashikuar në nenin 42 të Kushtetutës, në drejtim të së drejtës së aksesit, e cila duhet të jetë substantive dhe jo thjesht formale. Për këto arsye, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuësës për cenimin e së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i bazuar.

31. Në lidhje me pretendimin e kërkuësës për cenimin e parimit të paanshmërisë, në kushtet kur çështja do të rishqyrtohet nga Gjykata e Lartë, Gjykata vlerëson të mos ndalet në analizën e tij.

32. Në përfundim, Gjykata vlerëson se pretendimi i kërkuësës për cenimin e së drejtës së aksesit substancial të lidhur me standardin e arsyetimit të vendimit gjyqësor është i bazuar, sipas arsyetimit të mësipërm të këtij vendimi, ndaj kërkesa pranohet pjesërisht.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të neneve 131, pika 1, shkronja “P” dhe 134, pika 1, shkronja “I”, të Kushtetutës, si dhe neneve 71 dhe 72 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.2.2000, “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar, njëzëri,

VENDOSI:

1. Pranimin pjesërisht të kërkesës.
 2. Shfuqizimin e vendimit nr. 00-2023-763, datë 9.3.2023 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si të papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
 3. Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Lartë.
- Ky vendim është përfundimtar dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.

Marrë, më 9.4.2024.

Shpallur, më 10.5.2024.

Kryetare: Holta Zaçaj

Anëtarë: Fiona Papajorgji, Marsida Xhaferllari, Sandër Beci, Sonila Bejtja, Elsa Toska, Genti Ibrahimi, Marjana Semini